

Тамара-патріотка і майстриня відеотекстів

(на пошанівок Тамарі Бабійчук)

У життя кожен із нас приходиться зі своєю місією. Кожен її реалізує по-своєму, обираючи той чи інший спосіб. Її можна приймати чи сприймати також по-своєму. Але нікому не дано право її або не помічати, або забороняти. У кожній місії є і своє обличчя, оприявлене конкретною людиною.

Переконаний, що Тамара Василівна прийшла в цей світ уже з наперед визначеною долею-місією – бути патріотом своєї держави, народу, краю, професії, закладу, родини, сім'ї. Перша зустріч була заочною, коли Ніла Йосипівна Волошина бідкалася про наукову роботу п. Тамари. Поцікавився про тему. Назване мене зачепило, заінтригувало, викликало неабиякий інтерес. Проблема, яку досліджувала Тамара Василівна, була вже тоді на часі, а сьогодні, у вік медіатекстів, медіаосвіти, є просто затребуваною як ніколи. Дисертація мала таку назву: «Методика створення і використання відеофрагментів художніх творів у процесі вивчення української літератури в педагогічному коледжі». Для декого це, може, пересічна тема. Мені ж цінним вдалося те, що дослідниця не бере вже готові медійні продукти, а сама або разом зі студентами **створює** їх, це по-перше; а використання підготовленого здійснюється з майбутніми **педагогами**, це по-друге. Яке мудре поєднання: роби, як я, чи краще за мене, використовуй у майбутній професійно-фаховій діяльності зі своїми учнями.

Назване – це лише вершина наукового айсберга. Глибинна сутність місії Тамари Бабійчук – у змісті роботи дисертаційного дослідження, посібників «Театр педагогічний. Методика створення відеозаписів художніх творів української літератури», «Сучасна медіаосвіта: відеофрагменти на заняттях української мови та літератури в педагогічному коледжі». Окреслимо декілька напрямів, за якими розроблялися відеозасоби і використовувалися вченою в роботі зі студентами, вони багато що вже скажуть читачеві. Наприклад: формування української ментальності у студентів педагогічного коледжу як результат екзистенційно-діалогічної парадигми (на матеріалі позакласної роботи з літератури); формування професійної компетентності майбутнього педагога засобами аматорської кінотворчості; формування професійної компетентності студентів педагогічного коледжу (науково-практична студентська конференція «Григорій Тютюнник: соціальний аспект»); «Треба любити людину (заняття з української літератури в педагогічному коледжі, присвячене Остапові Вишні)»; «І оживе добра слава, слава України (сценарій вечора з використанням відеозаписів)»; «Треба любити людину (заняття з української літератури в педагогічному коледжі, присвячене Остапові Вишні)» та ін.

Перелік постатей, які досліджувала авторка медіа-засобами, є вражаючим: Бердник Олесь, Білоус Петро, Вишня Остап, Загребельний Павло, Нечуй-Левицький Іван, Огієнко Домініка, Огієнко Іван, Стельмах Михайло, Тютюнник Григорій, Українка Леся, Франко Іван,

Шевченко Тарас. Кожен із них – це історія його життя в боротьбі за країну, Україну, український народ, державу. Своє українознавче націодро заклала в собі п. Тамара, таке ж – у своїх дітях, учнях, студентах. Маючи таку громадянську й життєву позицію, Тамара Василівна видавалася мені статною жінкою, з рішучим, а то й наполегливим характером.

Т.В. Бабійчук зі студентами коледжу

... Відчинилися двері до кабінету Ніли Йосипівни, і не зайшла, а тихенько з'явилася жіночка із ледь помітною посмішкою, наче соромилася своєї стриманості, скромності і щирої простоти. Потім чергові зустрічі під час конференцій у Києві, Ніжині, Глухові, Вінниці та ін. відкрили для мене її нове обличчя: чарівної жінки, ніжної сестри, щирого колеги, глибокого науковця, а нині – однодумця ...

Скільки пам'ятаю Тамару – вона завжди з відеоканною. Як той відеолітописець XXI століття, Тамара Василівна вихоплює такі фрагменти й миттєвості, які в майбутньому стануть реліктовими. Їх вивчення дасть можливість наступним поколінням відтворити щось забуте, адаптувати до нових реалій або згадати «незлим, тихим словом» тих, кого немає вже поруч ... Особливо вдячний п. Бабійчук за фільм про Нілу Йосипівну Волошину ...

Додам ще один красномовний штрих-деталь: обмінюючись адресами, телефонами з Тамарою Василівною, не відразу звернув на них увагу. Коли почав заносити у свій банк даних, був просто приємно вражений – електронна адреса: «patriotka-tamara». Навіть онука це помітила, вигукуючи: «Дідуня, патріотка Тамара вже відповіла ...».

Дай Боже Вам, Тамаро Василівно, сил і наснаги, здоров'я і натхнення, вдячних учнів і колег, щоб радувати нас своїми відеотекстами, нагадуючи, хто ми і якого роду!

**Щиро і правдиво
Василь Шуляр
м. Миколаїв**